

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa przez Komisję i popełnienia przez nią oczywistego błędu w ocenie płatności otrzymanych przez istniejące instalacje w ramach poprzedniego programu.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez Komisję jej obowiązku przedstawienia uzasadnienia odnośnie do rzekomego istnienia pomocy w związku z płatnościami otrzymanymi przez istniejące instalacje w ramach poprzedniego programu.

⁽¹⁾ Dz.U. 2017 C 442, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 16 marca 2018 r. – JV Voscf i in. / Rada i in.

(Sprawa T-197/18)

(2018/C 190/57)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: JV Voscf LTD (Limassol, Cypr) i 9 innych podmiotów (przedstawiciele: P. Tridimas, Barrister, adwokaci K. Kakoulli, P. Panayides i C. Pericleous)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej; Komisja Europejska; Europejski Bank Centralny; Eurogrupa; Unia Europejska

Żądania

Skarżący wnoszą do Sądu o:

- zasądzenie od pozwanych na rzecz skarżących kwot wskazanych w wykazie załączonym do skargi, powiększonych o odsetki za okres od dnia 26 marca 2013 r. do dnia wydania wyroku przez Sąd;
- obciążenie pozwanych kosztami postępowania.

Tytułem żądania ewentualnego:

- stwierdzenie, że Unia Europejska oraz pozwane instytucje ponoszą odpowiedzialność pozaumowną;
- określenie procedury naprawienia rzeczywistej szkody poniesionej przez skarżących; oraz
- obciążenie pozwanych kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W opinii skarżących instrumenty bail-in przyjęte przez Republikę Cypryjską zostały wprowadzone wyłącznie celem wykonania środków przyjętych przez pozwanych i zostały również zatwierdzone przez pozwane instytucje. Skarżący są zdania, że mechanizm bail-in stanowi poważne naruszenie i na poparcie swojej skargi podnoszą cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa własności chronionego na mocy art. 17 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 1 protokołu nr 1 do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.
 2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.
 3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.
 4. Zarzut czwarty dotyczy naruszenia zasady niedyskryminacji.
-